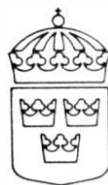

Motion till riksdagen

1988/89:So407

av Siw Persson (fp)

Psykologers ansvarsförhållanden

Mot.
1988/89
So407-413

Den 1 januari 1983 trädde en ny hälso- och sjukvårdslag (HSL) i kraft. I den utredning (HSU) som föregick lagen diskuterades bl.a. det medicinska ledningsansvaret. Därvid konstaterade departementschefen bl.a. följande:

Jag är medveten om att förhållandena inom vissa verksamhetsområden, bl.a. inom delar av den psykiatriska vården, är sådana att de redan idag kan övervägas att lägga delar av ledningsansvaret på någon annan än läkare. Det förefaller troligt att utvecklingen inom hälso- och sjukvården kommer att förstärka behovet av alternativa lösningar, när det gäller ledningen av verksamheten.

Detta citat är väl värt att ta i beaktande när nu det inom regeringen förbereds förslag att föreläggas riksdagen angående ledningsansvaret inom den offentliga hälso- och sjukvården.

Inom vissa delar av hälso- och sjukvården, däribland kanske främst barn- och ungdomspsykiatri liksom allmänpsykiatri, finns behov av och används kunskap hämtad från andra fristående vetenskaper än den medicinskt-biologiska. En sådan vetenskap är den psykologiska. Det finns idag vetenskapliga företrädare och tillämpare för denna disciplin, vilka dessutom har legitimerats av samhället för att markera den kompetens de besitter inom bl.a. hälso- och sjukvårdsområdet.

Det förefaller ej i alla delar som helt relevant att dessa yrkesutövare, när de arbetar inom sitt eget kompetensområde, skall vara underställda andra professionsutövare med kompetens inom andra vetenskapsfält.

Kontinuitet i vården är betydelsefull i dagens och morgondagens hälso- och sjukvård. Den garanteras bl.a. genom att den som fått ansvaret för att genomföra en behandling också måste få det fulla ansvaret för patienten. Det betyder att en psykolog som genomför behandling av en patient också måste tilldelas de befogenheter som odelat patientansvar innebär.

Den legitimerade psykologen har givetvis som andra yrkesgrupper sitt yrkesansvar, men detta bedöms vara otillräckligt i förhållande till de kvalificerade kunskaper och arbetsuppgifter som psykologen besitter. Ett speciellt psykologiskt ledningsansvar, jämställt och utbytbart mot det medicinska ledningsansvaret, bör kunna åläggas gruppen leg. psykologer.

Det ska här betonas att psykologisk kunskap inte enbart används för individcentrerad diagnos och behandling. Kunskapen är av minst samma betydelse när det gäller att utforma vårdorganisationer, leda verksamheter av dessa samt att ge innehåll i vårdprogram och förståelse för mellanmänskli-

ga relationers betydelse inom områdena vård, behandling samt förebyggande arbete.

Mot. 1988/89
So407

Det föreligger alltså ett allmänt intresse av att utreda lednings- och ansvarsförhållandena för andra kompetensföreträdare inom olika verksamheter. En sådan kompetens är den legitimerade psykologens.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att en utredning tillsätts för att se över psykologers ansvarsförhållanden inom främst barn- och ungdomspsykiatri samt allmänpsykiatri och föreslå de förändringar som är nödvändiga i hälso- och sjukvårdslagen för att garantera psykolog ett självständigt lednings- och behandlingsansvar beträffande psykologisk diagnostik och behandling oavsett medicinskt ledningsansvar.

Stockholm den 13 januari 1989

Siw Persson (fp)